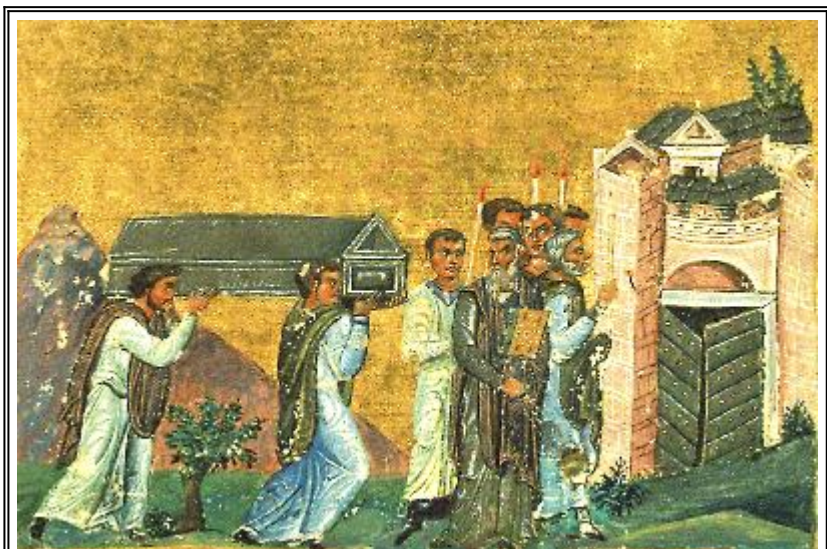

Вяра

11.02 по еретическия, †29 януари по църковния календар - Пренасяне мощите на св. Игнатий Богоносец. Св. Лаврентий, затворник Печерски, епископ Туровски. Свв. мъченици Силван епископ, Лука дякон и Мокий четец. Свв. мъченици Роман, Иаков, Филотей, Иперихий,

**Пренасяне на мощите на свети
свещеномъченик Игнатий Богоносец (107)**

Пренасяне мощите на священомъченик Игнатий Богоносец. Миниатюра от Минологията на Василий II. 985г.

След като по заповед на цар Траян свети Игнатий Богоносец бил разкъсан от зверовете в Рим заради Христа , както се повествува за това в житието му, след него останали няколко по-големи кости. Вярващите, които по това време били в Рим, ги събрали и ги положили на почетно място в същия град, а след това ги пренесли в Антиохия - за защита на града, за изцеление на болните, за утешение на цялото му словесно стадо и за слава на Христа Бога, за името на Когото

той ревностно пострадал . По-подробни сведения за това са изложени в житието му, поместено на 02.01 (20 декември по православния календар).

Тропарь священномученику Игнатию Богоносцу

глас 4

И нра́вом прича́стник,/ и престо́лом наместник апо́столом
быв,/ дея́ние обрёл еси́, Богодухнове́нне,/ в видéния восхо́д,/
сего́ ра́ди сло́во и́стины исправля́я,/ и ве́ры ра́ди пострада́л еси́
да́же до кро́ве,/ священному́чениче Игна́тие,// моли́ Христа́
Бо́га// спасти́ся душа́м на́шим.

Ин тропарь священномученику Игнатию Богоносцу

глас 4

Апо́стольских нра́вов подража́телю/ и престо́ла их
сонаслéднице,/ архиере́ев удобре́ние и му́чеников сла́во,
Богодухнове́нне,/ на огонь, и меч, и зве́ри дерзну́л еси́, ве́ры
ра́ди/ и, сло́во и́стины исправля́я,/ до кро́ве пострада́л еси́,/
священному́чениче Игна́тие,/ моли́ Христа́ Бо́га// спасти́ся
душа́м на́шим.

Кондак священномученику Игнатию Богоносцу

глас 3

Свётлых по́двиг твои́х светоно́сный день/ предпроповéдует
всем в верте́пе рождéнаго:/ сего́ бо жаждáя от любве́
наслади́тися,/ потща́лся еси́ от звере́й снedéн бы́ти;// сего́ ра́ди
и Богоно́сец наре́клся еси, Игна́тие всему́дре.

Молитва священномученику Игнатию Богоносцу

О, вели́кий святите́лю Богоно́сный Игна́тие! К тебе́

припадаем и молим тя, призри на ны грешныя, прибегающия к твоему заступлению! Умоли Господа, да простит нам вся согрешения наша: ты мученически душу твою за веру положил еси, даруй и нам мужество во всем подражати тебе. Ничто в жизни не возмогло отлучити тя от любви ко Господу, ни лестныя обещания, ни прещения, ни угрозы, ниже самыя муки: ты с радостью предстал пред зверми на смерть лютую и, яко ангел, возлетел еси во обители Отца нашего Небеснаго; и молитва твоя много может пред Господем. Буди же, святыи угодниче, представителем у Господа: за ны, недостойнии рабы твоя; помогай и всем православным христианом святыми твоими молитвами ко всемогущему Богу, да избавит ны от глада, труса, града, бездождия и смертоносных болезней, и да дарует нам здравие и спасение. Буди же нам помощник скорый во всякой скорби, наипаче в час кончины нашея явися нам светлым защитником и ходатаем и умоли Господа сподобитися всем нам, тебе ныне тепле молящимся, получитьи по христианской кончине Небесное Царствие, идеже вси святии вкупе с тобою вечно славят Отца и Сына и Святаго Духа. Аминь.

Житие на преподобния наш отец Лаврентий, затворник Печерски (1194)

След изкушението, постигнало преподобните Печерски затворници Исаакий и Никита, придобил известност подвизаващият се в същия манастир блажени Лаврентий, който също добил дръзновение като добър воин Христов, само със собствени сили да води борба със съпротивляващия се на душата погубител - дявола, врага на подвижниците. Той пожелал да се посвети на молитва в строг затвор, като се утвърдил в мисълта, че Господ е имал предвид именно затворническото житие, когато е казал: "А ти, кога се молиш, влез в скришната си стая и като си заключиш вратата, помоли се на твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве". Но преподобните отци решително го съветвали да не прави това в светия Печерския манастир, където дяволът плетял най-много козни срещу спасяващите се отци. Те му припомнили, как тук врагът надвил Исаакий и Никита, които се борели срещу него сами, в затвора; и двамата дошли на себе си само след многото молитви на братята. Тогава свети Лаврентий, като се простил с братята, отишъл в манастира "Свети великомъченик Димитрий", построен от княз Изяслав, и там се подвизавал в затвор. Той започнал да води най-строг живот и да проявява велика ревност за спасението си, като с всеки изминал ден предприемал все по-големи трудове, умъртвявайки всички страстни възжелания с въздържание и глад, изкоренявайки ги с духовния меч, тоест със силата на молитвата и угасяйки нажежените стрели на врага с водата на сълзите си. Така с Божията благодат той не само избегнал бесовските стрели, но

получил от всещедрия Господ и дар чудесно да изцерява различни болести и недъзи на хората, както и да изгонва бесове.

Веднъж при преподобния, заедно с много други, бил доведен за изцеление и един човек от Киев, обладан от бяс, който бил толкова свиреп и силен, че с лекота повдигал и хвърлял надалеч дърво, което десетина души с труд биха понесли. Блаженият затворник, желяейки прославянето с благодат на духовното си отечество, светия Печерски манастир, наредил да отведат този човек там. Тогава бесноватият започнал да вика:

- При кого ме изпращаш? Аз не смея дори да се доближа до пещерата, тъй като в нея почиват много светии. А в самия манастир има трийсет свети черноризци, от които се боя, а с останалите вода борба.

Когато бесноватият съобщил за благодатта, почиваща на светия Печерски манастир, блаженият отново наредил да го отведат там насила, за да се увери по-добре във всичко, казано от него. Тези, които водели бесноватия, като знаели, че той никога не бил ходил в Печерския манастир и не познава никого там, го попитали:

- Кои са тези подвижници, от които се боиш?

По това време всичките братя в Печерския манастир били сто и осемнайсет на брой.

Бесноватият изредил по имена трийсет от тях и казал:

- Всички те могат да ме изгонят само с една своя дума.

Тогава водещите го му казали отново:

- Искаме да те затворим в пещерата.

На това той им отговорил:

- Каква полза имам да водя борба с мъртвите? Защото те имат много по-голямо дръзновение да се молят на Бога за своите черноризци и за всички, идващи при тях. А ако искате да видите способността ми да се боря, заведете ме в манастира - мога да се боря с всички останали освен с посочените трийсет мъже.

След това той започнал да показва способността си да говори на еврейски, латински, гръцки и на други езици, които никога не бил и чувал. Съпровождащите го се уплашили и много се чудели на изменението на речта му и на способността да говори на различни езици. След това, преди да влязат в манастира, нечистият дух напуснал бесноватия. Изцереният започнал да разсъждава и тези, които били с него, се зарадвали. След това всички заедно влезли в светата Печерска църква, за да въздадат хвала на Бога. Узнавайки за това, игуменът дошъл в църквата заедно с всички братя. Изцереният не познавал нито игумена, нито който и да е от онези трийсет мъже, чиито имена споменал по време на беснуването. Тогава започнали да го питат:

- Кой те изцери?

А той, гледайки към чудотворната икона на Пресвета Богородица, отговорил:

- Трийсет свети мъже ни посрещнаха с нея, и аз оздравях.

При това той помнел имената на всички тях, но по лице не познавал нито един. Тогава всички заедно въздали хвала на Бога, на Пречистата Му Майка и на светите Му угодници.

Така се прославил светият лик - Печерската обител, по благоустроение Божие, възвестено на блажения затворник Лаврентий, който, след като изминало известно време, оставил

Печерската обител и бил възкачен на Туровската катедра. След блажената кончина на свети Лаврентий тялото му било пренесено в Киево-Печерския манастир и било положено с чест в пещерите, където чудотворните му мощи и досега пребивават нетленни, в чест на виждащия в скришно, но въздаващ на затворниците наяве, прославяния в Троица Бог, Комуто слава во веки. Амин.

Тропарь преподобному Елисею Лавришевскому и святителю Лаврентию, затворнику Печерскому, епископу Туровскому

глас 3

Преподобне отче наш Елиссее,/ с Лаврентием чудным подвижался еси, учителю своему подражая,/ земную славу и честь стопам Христа повергли есте,/ темже Господь увенча вас// нетленным венцем славы Своея.

Перевод: *Преподобный отче наш Елисей, с Лаврентием удивительным подвижался ты, учителю своему подражая, земную славу и честь повергли вы под ноги Христа, потому Господь увенчал вас нетленным венцом славы Своей.*

Кондак преподобному Елисею Лавришевскому и святителю Лаврентию, затворнику Печерскому, епископу Туровскому

глас 2

Вечная память ваша, преподобнии Елиссее и Лаврентие,/ темже поминайте чтущих свято ю// и испросите земли нашей благочестие и душам спасение.

В памет на светите мъченици Силван епископ, Лука дякон и Мокий четец (312)

При царуването на римския император Нумериан имало голямо гонение срещу християните. Тогава при управителя на град Емеца постъпил донос срещу местния епископ свети Силван.

Светителят заедно с дякона Лука и с четеца Мокий бил изправен пред съдията. Като се убедил, че те изповядват Христа, истинския Бог, а идолите не почитат и ги хулят, управителят се разярил и нямайки сили да склони Христовите изповедници към идолопоклонство с лъстиви думи, съдията ги подложил на бичуване, след което ги затворил в тъмница. Дълго се мъчили там светите, докато управителят не ги призовал повторно. Той заповядал да мъчат страдалците с глад и жажда, след което наредил да ги дадат на зверовете, за да бъдат разкъсани от тях. Когато светите мъченици били доведени на мястото на екзекуцията и срещу тях били пуснати различни зверове, Христовите воители се помолили Господ тук да им изпрати кончина. Молитвата им била чута и Господ приел светите им души. Зверовете се приближили до честните им останки, но не ги докоснали, а през нощта християни тайно взели мощите на светите мъченици и ги предали на погребение, възнасяйки благодарност към Бога.

В памет на светите мъченици Роман, Иаков, Филотей, Иперихий, Авив, Юлиан и

Паригорий (297)

Всички тези свети мъченици, войнствайки по примера на Христа, изобличили всенародно езическите заблуди, за което били подложени на жестоки мъчения: счупили им рамената и колената; после ги стъргали без пощада, надянали на шиите им тежки железни окови и ги хвърлили в тъмница. После отново ги извели от тъмницата, отново стъргали телата им, окачили ги и

приковали главите им към кръстове. При тези мъчения те предали душите си на Бога.

ЧЕТИ-МИНУТЕ НА Св. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ

† ВИЖТЕ ОЩЕ

[Против ереста на новостилието](#)

[Икуменизъм в развитие - след като Б"ПЦ" напусна ССЦ](#)

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА
ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА
БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

buditeli.info © 2017